

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . 6 korona
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER:
szombaton és egyes rend-
kívüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
Városi közlevéltár (város-
háza, földszint 7. sz. Ide
küldendők a kéziratok.

KIADÓHIVATAL:
Városi könyvnyomda-vállal-
at irodája. Ide küldendők
az előfizetési díjak és hirde-
tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

== Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS. ==

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A Hortobágy hasznosítása.

Midőn a belügyminiszterium a földmivvelésügyi miniszterium véleményével egyidejűleg jóváhagyta Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsági közgyűlésének a Hortobágy hasznosítására vonatkozó határozatát, az utóbbi miniszterium műszaki közvegeinek díjtalan közreműködését megígérte. Mint lapunk legutóbbi számában említettük, a miniszteri megbízottak le is jöttek a Hortobágyra és most is künn dolgoznak. A szakértők Lovass Sándor miniszteri osztálytanácsos, Kingé Ferenc gazdasági felügyelő, Fáber János gazdasági intéző, Moser István kir. főmérnök, kiket Medgyaszay Miklós tanácsnok kalauzol a hasznosítandó területen.

A kiküldöttek a talajviszonyokat tanulmányozzák első sorban, ami feltétlenül szükséges, mert csak ily módon lehet megállapítani a föld termőképességét és azt, hogy milyen mezőgazdasági növények termelhetők ott sikerrel. A tanulmányozott területről aztán térképet készítenek, melyről annak idején leolvashatjuk a hasznosítandó terület terméshozó képességét.

Egyszóval serényen halad a hortobágyi pusztarészek hasznosításának előmunkálata úgy, hogy a jövő esztendőben már a bérbeadás megtörténhetik. És akkor meg fog élni a még most csöndes Hortobágy, mely ha vesz is a hasznosítás által poétikus voltából, egy jó jövedelmi forrása lesz a házipénztárnak. Erre pedig nagy szükség van nemcsak azért, mivel városunknak a haladás útján sok és fokozottabb bevételre van szüksége, de azért is, mivel a Hortobágy hasznosításából remélhető jövedelem apasztani fogja a közköltőt és így nagy terhet vesz le az adófizetők válláról.

Még egyszer a görög katolikus magyar püspökségről.

Tudvalevőleg a vallás- és közoktatásügyi m. királyi Miniszter ur a múlt héten leiratot intézett Debreczen sz. kir. város közönségéhez, melyben tudatta, hogy az esetben, ha Hajdudorog, mint püspöki székhely elejtetnék, hajlandó a várossal tárgyalásokba bocsátkozni a debreczeni székhely kérdésében, előbb azonban tudni óhajtja, hogy Debreczen sz. kir. város milyen áldozatot hajlandó hozni ezen célra.

Mi, midőn a leiratot közöltük, mint magánvéleményünket hangoztattuk, hogy nézetünk szerint a Miniszter ur leirata tisztán udvariassági tény Debreczen sz. kir. várossal szemben, tekintettel arra, hogy Debreczen minden időben kész volt a kultúra és emberszeretet kettős oltárára áldozatot hozni. Mondtuk pedig ezt azért, mert Ő Felsége és a római kuria határozatával szinte biztosra vettük, hogy a dorogi székhely kérdésében az ügy teljesen be van fejezve.

A jog- és pénzügyi bizottság e héten foglalkozott a Miniszter ur leiratával és akként döntött, hogy azon javaslatot teszi a közgyűlésnek, hogy mintegy feleletül a Miniszter ur leiratára, Debreczen sz. kir. város közönsége ajánljon fel a püspöki székhelynek Debreczenben felállítására készpénzben 250,000 koronát, anyagban két millió téglát és 6400 □-öl területet püspöki, kanonoki lakások és egyéb szükséges épületekre, illetve azok elhelyezésére.

Mivel tehát a jog- és pénzügyi bizottság abban a véleményben van, hogy a székhely kérdésében Debreczen sz. kir. város nyertes lehet és ezen célra hajlandó áldozatot hozni, továbbá, mivel ezen székhely folytán városunk egy hatalmas kulturális intézménnyel gyarapodik, tekintettel továbbá arra, amit *Jánosi Zoltán* biz. tag ur oly szépen és meggyőzően kifejtett, áldásosnak tartván bármely felekezetű kulturális intézményt a városra, végül tekintettel arra, hogy a bizottsági tagok nagyrésze a székhely kérdésben városunk mellett van, igen szívesen védelmezzük mi is ezen javaslatot. Egyébként multkor hangoztatott véleményünk onnan eredt részben, hogy a püspökségnek Hajdudorog székhelyét befejezettnak véltük a királyi elhatározással, részben azért, mert azt gondoltuk, hogy Debreczen sz. kir. város, mely az alkotások tömkelegét vállalta magára, ezen újabb áldozathozatalra nem fog vállalkozni.

Mivel azonban most már saját fülünkkel hallottuk és saját szemünkkel látjuk a város közönsége nagy többségének ezen kérdésben megnyilatkozását, meghajlunk városunk áldozatkészsége előtt annál is inkább, mivel multkor említett nézetünk magánvéleményünk volt és nem a városi Tanácsé, mely még az időben ezen kérdéssel sem pro, sem contra nem nyilatkozott. S mivel a következmények aggodalmunkat eloszlatták, közöljük a latin mondást: „sapientis est mutare consilium in melius“.

A görög katolikus magyar püspöki székhelynek városunkban felállítása kétségtelenül egy újabb hatalmas kulturtényező lesz és állandóan hirdetője Debreczen sz. kir. város felekezeti elfogulatlanságának és áldozatkészségének. És mivel mindig arra törekedtünk szerény tollunkkal, hogy emeljük ezen szellemi és anyagi erőben gazdag várost, örömmel üdvözljük a mozgalmat, mely Debreczent egy újabb kulturtényezővel kívánja gyarapítani.

Koncz Ákos.

Jog- és pénzügyi bizottságból.

A jog- és pénzügyi bizottság folyó hónap 15-ikén ülést tartott *Vargha Elemér dr.* tanácsnok elnöklésével, melyen a bizottság tagjai szép számmal jelentek meg. A bizottság a következő ügyeket tárgyalta:

A Kétmalom-u. 9. sz. házat tulajdonosan 43,000 koronáért megvételre ajánlotta a városnak. A mérnöki hivatal a házastelket 32,460 koronára becsülte. Többek hozzászólása

után a bizottság a kisajátítási eljárás megindítását javasolja a közgyűlésnek.

Az Erzsébet-ut 56. sz. ingatlant a bizottság 60,000 korona árban javasolja megvenni, míg a Darabos-utca 15-dik számú ház vétele ügyében elfogadta Révi Nándor dr. halasztó indítványát.

A nagy kölcsönre vonatkozó miniszteri leiratot tárgyalta ezután a bizottság és kimondani kívánja, hogy a közgyűlés fentartja ezen kérdésben hozott határozatát és értesíti a belügyminiszter urat, hogy a nagy kölcsönre szüksége van a városnak már csak azért is, hogy a függő kölcsönöket rendezhesse.

A gör. kath. püspökség felállítására a bizottság 250,000 koronát, két millió téglát és 6400 □-öl területet javasol megadni.

A bizottság elfogadta a szennyvितisztító telepre vonatkozó előterjesztést.

Javasolja a közgyűlés a városi telkek csatornázását, kivéve azokat, melyek utcanyitási vonalba esnek.

A Máv. gépjavitó műhely alkalmazottai részére kért házhelyek kérdésében a bizottság azon javaslattal fordul a közgyűléshez, hogy engedjen át ezen célra egyidőre 2 holdat, □-ölenként 6 koronájával és az esetben, ha a farktári telep-földek felszabadulnak, ezen célra adjon még 17 holdat.

Próbb ügyek elintézése után az ülés véget ért.

A gyáriparosok beadványa.

A Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének debreczeni fiókja érdekes beadványt intézett Debreczen sz. kir. város tanácsához. A debreczeni fióknak, mely *Szántó Győző* vezetése alatt már igen sok üdvös eszmét vetett felszínre — beadványa így hangzik:

Tekintetes Városi Tanács!

Debreczen szabad királyi város fejlődésének nevezetes fordulópontjához jutott: az Alföld egyik gyárvárosává készül kinőni magát.

A gyárváros a gazdaságtörténet tanítása szerint is a gazdasági életformák legfelsőbbje; de az elmélettől eltekintve is, valamely város gazdasága és jólétének legigazibb mértékmutatói a gyárkérmények.

Lehetetlen, hogy mindazoknak lelkét, akik Debreczen szabad királyi város haladását óhajtják, örömmel ne töltené el a város egyre lüktetőbb forgalma, melynek bámulatos arányu megnövekedését legjobban mutatja a helyi vasút személyforgalmának bámulatos arányokban megnövekedése.

A gyáripar fejlődése azonban bizonyos életfeltételeket kíván meg, ahol e feltételek megvannak, magától is felvirágozik a gyáripar s vele együtt a község is.

Debreczen sz. kir. város abban a szerencsés helyzetben van, hogy e feltételeket nyújthatja s kellő körültekintéssel Debreczent nemcsak az Alföld, de egész Felső-magyarország első gyárvárosává emelheti.

E feltételek közt legfontosabb a terület: a gyártelepek és a munkások elhelyezése.

E kérdéseknek első rendű várospolitikai jelentsőségük van, megoldásuktól a város jövője függ, elodázásuk mérhetetlen s pótolhatatlan károkat rejt magában.

A napi politika s az egyéni érdek kisszerű harcai mellett engedjék meg nekünk, hogy a nemes város Tanácsa elé javaslattal járjunk e kérdések megoldását illetően.

Javaslatunk kiindulási pontja az a megállapítás, mely

a múlt év pünkösdjén szövetségi fiókunk által Debreczenben rendezett lakásügyi értekezleten érlelődött meg. — Ezen értekezlet, melyen nemcsak az országnak lakásügyi és várospolitikai kérdésekben legkiválóbb szakemberei, a főváros lakásügyi politikájának tervezői és végrehajtói: tehát eminenter a gyakorlat emberei, hanem az ország több vidéki városa törvényhatóságának képviselői is résztvettek: vette észre s mondta ki a nagy elvet, hogy

„Debreczen város jövője a belterületet körülvevő nagy telkekben fekszik“.

Debreczen sz. kir. városa is felismerte e terület nagy jelentőségét, azt, mint külterületet, szabályozni is kívánta, sőt egyik szabályrendelet-tervezet éles előrelátással külön pontban rendelkezett az iparvállalatok s azok munkásai részére szükséges épületekről.

Véleményünk szerint azonban e szabályrendelet-tervezetek oly óriási területet ölelnek fel, melyek egységes és együttes szabályozása legalább is nem célszerű.

A 160—8006—897. sz. szabályrendelettel belterületnek minősített városrészeket közvetlen határoló területek ugyanis sokkal inkább városi jellegűek, semmint azokról ugyanoly intőzésekkel volna célszerű gondoskodni, mint például a tanyai területekről.

A belterületet közvetlen övező terület az, melynek külön speciális szabályozását a város jól felfogott érdekében, a gyáripar kifejlődhetése szempontjából óhajtjuk.

A külterületből lefejtendő volna gyűrű alakban egy *harmadik övezet*, mely a már létező két övezethez csatlakozna s ez a harmadik övezet volna az, melynek területén a gyártelepek s a gyárakhoz tartozó munkások *munkás lakásai* elhelyezendők volnának.

Ez a harmadik övezet megfelelő szabályozással, az építkezési szabályok enyhébb rendelkezéseivel, olcsóbb építkezési anyagok megengedésével, mint ezt a legutóbbi tervezet igen helyesen kontemplálta s végül a minimális beépíthető területnek 100—150 négyszögölben megállapításával nemcsak az iparvállalatok megtelepülését segitene elő, de megakadályozná a város nagy szétterjeszkedését, a kilométernyi távolságokban alakuló telepek létesülését. A harmadik övezet ugyanis mintegy felszívna magába azokat a kisembereket, kik a belső városban lakáshoz jutni nem tudván, 5—4 kilométer távolságban kerestek hajlékot a város körül, melyhez életexisztenciájuk kötve volt s alapot adtak a telekspekulációnak s az egyre szaporodó telepeknek. E telepek létesülése kényszerű szükség volt, de azonnal meg fognak szünni új alakulások, ha megfelelő harmadik övezetünk lesz.

Ebben a harmadik övezetben találnának elhelyezésre a gyártelepek, melyek így koncentrálnak ebben az övezetben, gyárvárosi képet nyújtanának. Minden város igyekszik minél több önálló iparvállalatot területén megtelepíteni, mert a növekedése s az új adóalanyok a városnak mennyi nyereség. S fontos szempont az is, hogy nem a város belső területébe beékelve, hanem a belső városon kívül települjenek meg az iparvállalatok. A közúti közlekedés megfelelő javításával, de főképp iparvágányok létesítésével a hatványozottabb forgalom is kellő s gyors lebonyolítást nyerne.

Ez alapja lenne a gyáripar fokozott versenyképességének is, amennyiben a nyersanyagok kényelmes beszállítása s a kész termékek elszállítása felette meg volna könnyítve. A helyi érdekű s kisebb vasutakról szóló törvény tervezete megkönnyíti a városnak iparvasutak építését, melyekből kellő gondoskodás mellett új jövedelmi forrása volna a városnak.

A harmadik övezet létesítésével nemcsak a gyáripár fejlődésére gyakorolna elhatározó befolyást a nemes város, hanem megoldaná vele a lakás kérdést is. A gyáripár természetszerűleg nagy munkástömegeket koncentrál, ezek lakás-elhelyezése elsörendü fontosságú kérdés. Minden rendelkezés, mely a belsőterületről a drága lakberek miatt kiszorított munkásnak megnehezíti a belterületen kívül a kisterületű, tehát olcsóbb lakás vagy ház megszerzését; nemcsak mesterségesen felduzzasztaná a belső város amugy is horribilis lakbéréit s újabb elviselhetetlen terhet róna különösen a hivatalnok-osztályra, hanem egyttal melegágya volna a tömeglakásoknak, ágyrajárásuak s az összezsufoltág minden következményének, melyről a rendőri razziák már oly szomorú nagyvárosi képet nyújtottak.

Ép ezért egy oly harmadik övezet, mely a kisembereknek nem megnehezítené, de megkönnyítené az építkezést, az otllakást, harmadik övezet, melyen elhelyezést találnának mindjárt a gyártelepek közelében a munkások telepei is: megbecsülhetetlen szolgálatot tenne a város fejlődésének. Egészséges övezetben, rendezett, tiszta munkástelepek a munkásjólét azon első tényezői, melyek közt nem teremnek meg téves eszmék. Gondoljunk rendőrileg, közegészségügyileg rendezetlen, ellenőrizetlen, a belső területről kilométerekre fekvő telepek helyébe egy szabályosan alkotott körgyűrű területet, amely körülövezvén a várost, csoportos, szabályos munkásházaival, kellő közlekedési eszközökkel, jóléti intézményeivel, egy virágzó új város lenne, mely a gyáripár előnyeit annak hátrányai nyujtaná. S ha utalunk arra az üdvös társadalmi mozgalomra, mely ép e létesítendő harmadik övezetben mintegy előhírnökeikül a munkáskerteket tartja fenn, ha megemlítjük azon mozgalmakat, melyek a munkások lakáskérdését megoldani akarják s melyek közül egy konkrét alapot is nyert, amennyiben a munkásházépítő közhasznú részvénytársaság részére már a tekintetes Tanács megfelelő területeket ép e tervezett harmadik övezetben már ki is jelölt, de sőt városfejlesztő új programjába a városi Tanács is nagy szociális érzékről tévén tanuságot, a társadalmi tevékenységgel karöltve, egész sor népjóléti intézményt kíván megvalósítani, melyek céljuknál fogva is legjobb elhelyezést ép e harmadik övezetben nyerhetnének. Láthatjuk, hogy a városnak anyagi áldozatába nem kerülne ezen övezet létesítése, mert a társadalom öntevékenysége már előre biztosította ezen övezet felvirágzását.

Mindezeknél fogva folyó évi május hó 24-én tartott közgyűlésünk határozatából azon tiszteletteljes indítvánnyal járulunk a nemes város tekintetes Tanácsa elé:

méltóztassék bölcs megfontolással a 160—8006—97. szám alatt belterületnek minősített terület körül egy harmadik övezetet létesíteni, erre nézve speciális építkezési szabályrendeletet alkotni, mely meghatározott terv szerint, utcák, terek eleve kijelölésével megszabná egy új városkörzet határait. Ezen az övezeten belül 150 négyszögöl legyen az a minimum, melyen ipari és más munkások, valamint kisemberek részére lakóház felépíthető. Köteleztessék minden építkező a megszabott utcavonalba építkezni s tétessék kötelezővé a villaszerű építkezés, legalább annyira, hogy az utcájától megfelelő terület befásítandó, illetve kertnek hagyandó legyen. Jelöljön ki a város ezen övezetben gyári építkezés céljaira nagyobb területeket s a gazdasági érdekelttség (gyáripari, mezőgazdasági, ipari stb.) meghallgatása után terjesszen a közgyűlés elé ezen, a város jövődöbeli boldogulását illetőleg oly fontos kérdésben érdemleges szabályrendelet-tervezetet.

A piac olcsóbbá tétele.

Lapunk múlt számában közöltük Rostás István rendőrfőkapitány javaslatát az élelmiszerek hatósági uton történő árúításáról. Az életrevaló, közéletmezésünket javító és olcsóbbá tételét biztosító javaslatát a városi Tanács támogatván, az előterjesztést elfogadta és ezen célra 3000 koronát megszavazott.

A közvetítő kereskedelem folytán városunkban különösen magasra szöktek az élelmi cikkek árai. Nagy áron silány élelmiszereket adnak és visznek a piacra, nem is említve azt a bárdolatlan modort, amellyel a kofák a vásárló közönséggel bánnak. Mindezeket egybefoglalva és a vásárló közönség érdekét tekintve, nagyon hálára méltó kezdeményező lépést tett ezen türhetlen állapotok mérséklésére, esetleg megszüntetésére a rendőrfőkapitány, aki hamarosan felismerte azt az eljárást, amit ez irányban meg kell indítani.

Meg vagyunk győződve, hogy gondos ellenőrzés mellett a hatósági árúítás olcsóbbá fogja tenni a piacot és lehetlenné teszi azon kufárokat, akik a maguk zsebére hihetetlen magasra szöktették a piaci árakat. Ma ugyanis a krumplinak literje 10—12 fillér, már pedig a szegényebb sorsu népnek ez a fő tápláléka. Ez csak egy példája a drágaságnak, a többi élelmicikk épen ilyen drága. Emellett csalóka mérték ez a liter és mint egy más alkalommal említettük, nagyon helyes volna a nagyobb gumós növényeknek ürmértékkel mérését rendőrileg eltiltani.

Ügyes kezelés, jó és olcsó beszerzési források felkutatásával az akció sikert érhet el, ami a közönség érdekében nagyon kívánatos. Mert nehéz a megélhetés minden vonalon és aki akar és életrevaló eszméivel a megélhetési viszonyokon könnyít, emberséges dolgot művel és köszönetet érdemel.

Költségelőirányzata

Debreczen sz. kir. város köztisztasági és fuvarozási vállalatának az 1913. évre.

Fédezet.

	Előirányzat	
	1912. évre	1913. évre
	K	f
1. Utcák és város tulajdonát képező házak (iskolák, hivatalok, lak-tanyák és bérházak) szemét és hó kifuvározása	24,000	36,000
2. Utcák locsolása és olajozása	16,000	20,000
3. Város tulajdonát képező összes épületek és csatornák póceanyag kihordása	4,200	10,000
4. Magánosoktól póceanyag hordás	11,930	29,000
5. Müjég eladásból	15,000	19,800
6. Trágya eladásból	—	2,000
7. Kórházak és Svetits-intézet házi-szemét kifuvározásáért	630	718
8. Burkolat tisztogatásért	39,294	50,982
Együtt	111,054	168,200

Szükséglet.

1. Fuvarozási számla	21,760	39,150
2. Személyzeti költség	27,700	44,030
3. Burkolat tisztogatók	39,294	50,682
4. Általános költségek	4,000	5,178
5. Müjég vétel	7,800	10,800
6. Porolajozás és locsolás	8,000	9,760
7. Kamatok	2,500	8,600
Együtt	111,504	168,200

Kövendy Domokos,
intéző.

Czékmany Béla,
könyvvezető.

A debreczeni egyetem ügye.

A Debreczenben felállítandó egyetem ügyében képtelenebbnél-képtelenebb hírek jelennek meg a fővárosi lapokban. Nehogy ezek a téves információk alapuló hírek bármely irányban is kétséget támasszanak, a vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszterium a következők közlésére kérte fel a lapokat:

Debreczen sz. kir. város 1911 június 9-én tartott törvényhatósági bizottsági közgyűlésén (174/9509—1911. bkgy. sz.) elhatározta, hogy a debreczeni egyetem céljaira ad:

1. öt millió koronát, 2. nyolcvan kat. hold területet a Nagyerdőben, 3. saját költségén gondoskodik az egyetemi telep csatornázásáról, vízvezetéknek, a villam- és gázvilágítás bevezetéséről és a villamos vasutat a telepig meghosszabbítja, 4. újra átengedi a bábaképezdét, 5. följánlja a Péterfia- és Nyomtató-utca közötti telkeket egyetemi aula és középponti hivatalok céljaira. Ez utóbbi pontot illetően a közgyűlés kifejezést adott ama nézetének, hogy az aula és a középponti hivatalok elhelyezése mind az államra, mind a városra nézve kevesebb anyagi áldozattal is lenne keresztülvihető.

Ugyanez ügyben a debreczeni református egyház presbitériuma is 1911 június 17. gyűlésén (754/1911. P. sz.) elhatározta, hogy a Péterfia- és Nyomtató-utca közötti házastelkeket egyetemi aula és középponti egyetemi hivatalok céljaira följánlja; amennyiben azonban ezek nem épülnének fel e telkeken, e telkek továbbra is a debreczeni református egyház tulajdonában maradnak.

Debreczen városának, illetve a debreczeni református egyház ezen följánlását a vallás- és közoktatásügyi miniszter elfogadta és miután a debreczeni és pozsonyi m. kir. tudományegyetemek föllállítására vonatkozó 1912 : XXXII. t.-c. életbelépett — július hónap 27-én 102,484. sz. a. fölhívta Debreczen városát, hogy e t.-c. 3. szakasza értelmében a följánlott összeget fizesse be az állampénztárba, a följánlott telkeket pedig irassa át a kincstárba.

A miniszter ezen leiratára Debreczen városa mindeddig nem válaszolt és éppen ezért mindazok az újságközlemények, melyek szerint ez ügyben fölterjesztések történtek és újabb rendeletek kibocsáttak, tévesek.

Hasonlóképpen téves az, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter a bábaképző melletti területet nemfogadja el.

Vitás, illetőleg elhatározandó csak az lehet, hogy vajjon akkor, amikor az egész egyetemi telep a Nagyerdőn fog épülni szükséges-e aulát és középponti hivatalokat a város belsejébe elhelyezni. Ez az elhelyezés a debreczeni református egyház, illetve a tiszántuli református egyházkerület kívánsága volt. Ha ez iránt az érdekelt körök és első sorban maga Debreczen városa másképpen döntenének, természetesen elesnék annak szükségessége. A Péterfia és Nyomtató-utca közötti telkek följánlása különben is oly alakban történt, hogy csak az aula és a középponti hivatalok céljaira szolgálhatnak.

Mind azok a híresztelések, melyek szerint a vallás- és közoktatásügyi kormány Debreczen városától többet követelne, mint amit följánlott, nem felel meg a valóságnak.

Mirek.

— **Értesítés.** A városok fejlesztéséről szóló 1912 : LVIII. t.-c. 10. §-a értelmében a törzsvagyonra vonatkozó határozatok tekintetében az 1886 : XXII. t.-c. 110. §-ában megállapított eljárást mellőzni kell és így a névszerinti szavazásokra vonatkozó értesítéseket ezentul kibocsátani nem fogom. Az új törvény hivatkozott szakasza értelmében a határozat meghozatalánál névszerinti szavazással a jelenlevők többsége dönt. Debreczen, 1912. évi október hó 8. Kovács József, polgármester.

— **Városi közgyűlés.** A hó vége felé, közgyűlés lesz a városnál. A számos ügyből álló tárgysorozatot a különböző bizottságok most tárgyalják. Ha minden ügy le lesz tárgyalva, kitűzik a közgyűlés napját.

— **A tanyai iskolákból.** ifj. Vén Árpád elepi állami tanító egy éves önkéntesi szolgálatra bevonulván, Csánky Viktor kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő az elepi állami tanyai iskolába Szakács Irén okleveles tanítónőt nevezte ki, illetve oda helyettesnek küldte ki. Szakács Irén az első nő, aki a debreczeni tanyai iskolához lett kinevezve. Nevezett tanítónő állását már el is foglalta.

— **Villamos téli menetrendje.** A helyi vasut most terjesztette a városi tanács elé a villamos vasut menetrendjét. A városi tanács az előterjesztést, illetve a menetrendet tudomásul vette. A menetrendre nézve pusztán azon megjegyzésünk van, hogy talán célszerű lett volna a közönség érdekében, ha egy vonat a vasutól reggel fél hat órakor indult volna.

— **Állatok kinzása.** Az állatvédő egyesületre valóban nagy szükségünk van. Most, hogy városunkban a nagyobb építkezések és földmunkák folynak, napról-napra láthatjuk az igavonó jószág kinzását. Némelyik durvalekű fuvaros amellet, hogy irtózatot terhet huzat lovaival, ha ezek nem indítanak, agyba-főbe veri azokat ostornyélel, ásóval-kapával, egyszóval azzal ami a keze ügyébe esik, természetesen a helyzetnek megfelelő istenkáromlások között. Ideje volna végetvetni ezeknek a szégyenletes állapotoknak és az állatkinzókat, istenkáromlókat példásan meg kell büntetni.

— **A nagyvásár.** Az ugynevezett őszi nagyvásárban nagy volt a kínálat és kereslet egyaránt. Jó idő járt a sokadalomra és nagyon sok vidéki fordul meg városunkban. Igavonó és egyéb jószágban is meglehetősen nagy volt a felhajtás, valamint a kereslet is.

— **Adomány.** A városi tanács a Concours Hyppique versenyére 200 koronát szavazott meg és a vásár teret átengedte azon kikötéssel, hogy az egyesület a verseny után azonnal helyrehozza a területet.

Felhívás.

Tekintettel a magyar államvasutak igazgatóságánál az év vége felé előálló nagy munkatorlódásra: kérem azon tisztviselő urakat, segéd- és kezelőszemélyzet tagjait, kiknek féláru vasuti jegy váltására jogosító arcképes igazolványuk ez év végén érvénytelené válik, illetve meghosszabbítandó, hogy aláírásukkal ellátott arcképeiket, illetve igazolványaikat a kiállítási díjjal együtt (2 korona) a polgármesteri titkári hivatalba **foljó évi október hó 25-ik napjál** beszolgáltatni sziveskedjenek.

Debreczen, 1912. évi október hó 9-én.

Kovács József,
polgármester.